

KNIHA DANIEL
PODKLADY PRO LEKTORY BIBLICKÉHO STUDIJNÍHO SEMINÁŘE
Mark Finley

4. NEBÚKADNESAROVO ZÁZRAČNÉ OBRÁCENÍ

NEBÚKADNESAROVO OBRÁCENÍ

Po celou dobu zajetí Daniel a jeho přátelé svědčili Nebúkadnesarovi a zjevovali mu zásady pravého Boha. Tak po dlouhá léta Bůh působil na královu mysl. Bylo to asi 35 let, protože Daniel přišel do zajetí v Babylóně, když mu bylo kolem 18 let. Děj 4. kapitoly se odehrává v době, kdy mu byla přibližně 53 let. Daniel mohl za tu dobu docela snadno zahořknout, stát se apatickým a začat vzdorovat Bohu. Nebylo by tak těžké, aby řekl: „Když mne má Bůh rád, proč připustí, abych byl již 35 let odloučen od své rodiny? Proč dovolí, abych byl tak daleko od svých bratrů, a sester, matky a otce? Proč vůbec dovolí, abych byl tak daleko od domova?“ Daniel však svěřil svůj život Bohu a naprosto důvěřoval jeho vedení. Proto Daniel nezahořkl, proto byl oddaný a věrný svědek Boha i v zajetí. Daniel poznal, že jedině Bůh může dát jeho životu opravdový smysl, a tak se podřídil vedení jeho prozřetelnosti. Přijal jeho vládu i jeho vedení.

KRÁLOVSKÉ POSELSTVÍ

Kapitola 4 je jediná kapitola v knize Daniel, kterou nenapsal Daniel. Když ji nenapsal Daniel, kdo ji tedy napsal? Pochází od Nebúkadnesara. Přesněji řečeno vše, kromě šesti veršů Danielova vysvětlení (4,25–30).

Třicet pět let působil Bůh na Nebúkadnesarovu mysl. Způsobil sled okolností, které ho přivedly k obrácení. Je to jeho svědectví o tom, co Bůh učinil v jeho životě. Je to záznam o zázraku, který způsobila proměňující milost a moc Ducha svátého. Studujme Svědectví tohoto pohanského krále, který se obrátil působením moci, síly a majestátu Božího.

„Král Nebúkadnesar všem lidem různých národností a jazyků, kteří bydlí na celé zemi: „Rozhojněn buď váš pokoj! Zalíbilo se mi sdělit vám, jaká znamení a jaké divy učinil na mně Bůh nejvyšší. Jak veliká jsou jeho znamení, jak mocné jsou jeho divy! Jeho království je království věčné, jeho vladařská moc po všechna pokolení.“ (Da 3,31–33)

Všimněte si, jak začíná psát pohanský král: „Rozhojněn bud váš pokoj.“ To se spíše podobá začátku nějaké Pavlovy epištoly, než začátku písemnosti pohanského krále. Rád bych porovnal zmíněnou větu s tím, co napsal apoštol Pavel v novozákonních epištolách Galatským a Efezským:

„Milost vám a pokoj..." (Ga 1,3)

„Milost vám a pokoj..." (Ef 1,2)

Nepodobají se tyto věty Nebúkadnesarovu prohlášení z Daniela 3,31? Uvědomme si dále, že Pavel byl před svým obrácením nepřitelem křesťanské církve. Tehdy se jmenoval Saul. Tento Saul násilně odváděl křesťany z jejich domovů, pronásledoval je, pomáhal těm, kteří je zabíjeli. Na cestě do Damašku je však zastaven Ježíšem, který mu řekl: „Saule, Saule, proč mne pronásleduješ? Já jsem Ježíš, kterého ty pronásleduješ." A tehdy Saul pochopil, že pronásledoval Ježíše. Tam mu odevzdal své srdce a jeho život byl proměněný. Stal se Pavlem a nový pokoj zavládl v jeho srdci. Proto všechny jeho epištoly začínají slovy: „Pokoj vám."

Pavel a Nebúkadnesar jsou si do velké míry podobní.

1. Oba byli vysoce vzdělaní.
2. Oba byli zapálení v uskutečňování svých plánů.
3. Oba pronásledovali Boží lid.
4. Oba byli obráceni v důsledku nadpřirozených událostí v jejich životě.

Bůh působil dlouhou dobu na jejich svědomí i dlouho předtím, než se poddali působení Ducha svátého.

ZDROJ POKOJE

Jestliže někdo nežije v souladu s Boží vůlí a pokyny Ducha svátého, nemá skutečný pokoj. Na cestě do Damašku promluvil Duch svatý k Saulovi: „Těžko je vzpírat se proti bodcům." To znamenalo, že je nesnadné bojovat proti vnitřnímu hlasu Ducha svátého, jeho skrytému působení na lidskou mysl. A pak Pavel píše ve svých epištolách větu: „Milost vám a pokoj..." Pak už nebojuje proti Duchu svátému. Tehdy se vzdává, podřizuje se nárokům Božího ducha a přijímá pokoj.

Nebúkadnesar vzdoroval působení Ducha svátého 35 let, ačkoli poznal větší Danielovu moudrost a jeho zářivou věrnost, ačkoli poznal, že pouze Bůh může zjevit budoucnost, a to opět skrze Daniela. Potom, když se přesvědčil, že Bůh může vysvobodit z ohnivé pece, odevzdal své srdce Bohu a řekl: „Rozhojněn bud pokoj váš." Vlastně lidem řekl: „Nalezl jsem zdroj pokoje."

Někdy za mnou přijdou lidé po takovémto setkání a s rozzářenou tváří říkají: „Znám ten pokoj, o kterém jste dnes mluvil." Prorok Izajáš napsal: „Stvoření opírající se o tebe chráníš pokojem, pokojem, neboť v tebe doufá." (Iz 26,3)

To je pokoj, který nabízí nebe. Jedna stará píseň říká: „Dostal jsem pokoj, jaký mi svět nemůže dát ani vzít." Takový je křesťanský pokoj. Vnitřní pokoj nehledí na problémy, těžkosti a tlaky života. Věřící má naději a jistotu, že Bůh pečuje o jeho život. Nebúkadnesar obdržel svědectví o tomto pokoji. Přijal ho a z pohana se stal Boží syn, Boží dítě. Pokoj, který dostal Nebúkadnesar, je nejvzácnějším nebeským darem.

Vraťme se do čtvrté kapitoly knihy Daniel a poučme se v tom, jak probíhalo Nebúkadnesarovo obrácení. Tato kapitola nám představuje královo osobní svědectví o této události, o tom, že jeho srdce bylo naplněno pokojem.

„Já, Nebúkadnesar, jsem spokojeně pobýval ve svém domě, pln svěžesti ve svém paláci." (Da 4,1)

Nebúkadnesar řekl, že to byl čas velkého rozkvětu, kdy měl vše, na co pomyslel: postavení, popularitu a blahobyť. Žil tak v bezpečí uprostřed největšího města světa, Babylóna. Armády ho poslouchaly na slovo. Ježíš však varuje a upozorňuje na nebezpečí takové pohody: „Jaký prospěch bude mít člověk, získá-li celý svět, ale svůj život ztratí? A zač získá člověk svůj život zpět?" (Mt 16,26). A také: „I když člověk má nadbytek, není jeho život zajištěn tím, co má." (L 12,15) Ježíš stále vede lidi k tomu, aby se dívali na tento život ve světle věčnosti.

Potom Bůh použil velmi pozoruhodný prostředek, aby upozornil Nebúkadnesara, který se díval jen na tento život.

NEBÚKADNESARŮV SEN

„Viděl jsem sen a ten mě vystrašil. Představy ve snu na lůžku, vidění, která mi prošla hlavou, mě naplnily hrůzou. Vydal jsem rozkaz, aby ke mně byli uvedeni všichni babylónští mudrci, aby mi sen vyložili. Přišli tedy věštcí, zaklínači, hvězdopravci a planetáři. Vyprávěl jsem jim sen, ale jeho výklad mi nemohli oznámit." (Da 4,2-4)

Jaký je rozdíl mezi tím, co se popisuje zde, a tím, co nacházíme ve 2. kapitole? Zde si král vzpomíná na svůj sen, ale předtím (2. kapitola) svůj sen zapomněl. Tehdy zavolal své mudrce a řekl jim: „Řekněte mi, co se mi zdálo!" Ale ani pod hrozbou smrti babylónští mudrci nebyli s to králi mámit zapomenutý sen.

V tomto případě však Nebúkadnesar svůj sen nezapomněl a sdělil ho babylónským mudrcům.

Kdo předtím vyložil králův sen? Daniel. Zklamali babylónští odborníci? Ano. Všimněte si však nepoučitelného Nebúkadnesara. Povolal nyní k sobě Daniela a ne babylónské mudrce, kteří předtím naprosto zklamali? Ne. Zavolal si stejné lidi jako poprvé. A ti opět zklamali.

Víte, o čem mne to přesvědčuje? O tom, že někdy mání my lidé potíže s tím, abychom si vzali z Božího vyučování ponaučení. Ve druhé kapitole chtěl Bůh Nebúkadnesara poučit o tom, že jedině On je zdrojem moudrosti a vědění. A když přicházíme do čtvrté kapitoly, vidíme, že král podniká to, co před 35 lety zklamalo: Zavolal znovu své mudrce. Očekával bych, že Nebúkadnesar nebude opakovat svoji chybu.

Jsem šťastný, že nás Bůh nezavrhne, když se z jakýchkoli důvodů ihned nepoučíme. Pokoušel se učit Nebúkadnesara téměř 35 let. Víte, že mě osobně Bůh učil některým věcem dlouhá léta, od počátku vnímavosti mého svědomí? Některé naučení jsem pochopil ihned a jiná mi dají práci i dnes.

Možná, že je zde přítomen někdo, kdo je zklamaný a domnívá se, že jej Bůh zavrhl, protože se v životě ničemu důležitému nenaučil. Chci vás, milí přátelé, povzbudit. Bůh má, s námi velkou trpělivost. To však neznamená, že vůbec nezáleží na tom, zdali se necháme od Boha něčemu naučit. Jeho trpělivost ukazuje, že ještě dnes na nás čeká, že přijmeme jeho naučení a nebudeme je odmítat.

BŮH AŽ NAPOSLEDY

Pokračujeme ve čtení:

„Konečně ke mně přišel Daniel, který má jméno Beltšasar podle jména mého boha..." (Da 4,5)

Daniel a jeho Bůh se dostali na řadu až jako poslední! Spíše bychom se domnívali, že Nebúkadnesar měl zavolat Daniele jako prvního, ne až naposled. Tak je to i v našem životě. Hledáme různá řešení našich problémů, vyjma toho Božího. Tehdy v našem životě přichází krize a velmi se zlobíme: „Proč se to přihodilo?" Může se stát, že jsme v zaměstnání zakusili určitou nespravedlnost. Ihned vzplaneme: „Proč to Bůh dopustil?" Milovaný může být blízek smrti a my na pokraji zhroucení, nebo můžeme mít finanční potíže a jiné životní komplikace a tehdy rozčileně voláme: „Co ještě přijde teď?" Když skončíme naše rozčilování a vzrušení, začneme se modlit. Jak je takové jednání typické pro nás lidi. Nebylo by bývalo moudřejší, kdyby Nebúkadnesar zavolał Daniela hned na počátku, a ne až naposled?

Milí přátelé, uchráníme se mnohého zármutku a mnohé úzkosti, jestliže se nejdříve obrátíme k Bohu než k někomu jinému, jako Nebúkadnesar. Bůh nás miluje a jeho náruč je pro nás otevřená. Přeje si, abychom k němu přišli a přijali pokoj, který také dal Nebúkadnesarovi.

NENÍ JAKO OSTATNÍ

„Konečně ke mně přišel Daniel, který má jméno Beltšasar podle jména mého boha; v něm je duch svatých bohů. Vyprávěl jsem mu sen." (Da 4,5)

Pohanský král pozoroval Daniela 35 let a pak řekl: „V něm je duch svatých bohů." Viděl, že Daniel není jako ostatní.

Vzpomínám si na příběh o jednom muži, který strávil léto mezi dřevorubci, kteří připravovali dřevo pro pilu. Toto prostředí bylo známé svými drsnými chlapy, kteří sprostě mluvili a neustále kleli a nadávali. Kdosi se onoho muže zeptal: „Je to vůbec možné, abys přežil toto léto mezi takovými lidmi? Vždyť se ti museli ošklivě vysmívat?" Tento muž odpověděl: „Neměl jsem s těmi drsňáky žádné problémy. Nikdy se jim totiž nepodařilo zjistit, že jsem křesťan. Proto jsem neměl s nimi žádné problémy." Je možné, aby se něco podobného přihodilo i jinému křesťanovi? Přihodilo se to také Danielovi? Podařilo se Danielovi, aby během 35 let, kdy žil v Babylóně, nikdo nepoznal, že je Boží služebník? Vidíme, že Daniel se nevystavoval riziku? Naopak, zjišťujeme, že Daniel byl ve svém životě plně věřící. A tak by to mělo být s každým křesťanem. Neexistuje jiný způsob křesťanství. Ti, kteří přicházejí do styku s námi křesťany, musí na základě našeho života zjistit totéž, co pák vyjádřil pohanský král o Danielovi: „V něm je Boží svatý Duch."

„Beltšasare, nejvyšší z věstců, vím, že v tobě je duch svatých bohů a že žádné tajemství ti nedělá potíže. Pověz mi výklad vidění snu, který jsem viděl. Ve viděních, která mi prošla hlavou na mém lůžku, jsem viděl: Hle, strom stál uprostřed země, jeho výška byla obrovská." (Da 4,6.7)

Nenechte se zmást výrazem „nejvyšší z věstců". Někteří se ptají: „Nebyl Daniel pohanský věstec? Vždyť byl nazván největším z věstců!" Daniel převyšoval moudrostí každého v tomto pohanském království a v tomto smyslu byl „nejvyšší". Jinak řečeno, Danielova moudrost převyšovala moudrost

babylónských věštců, a proto by jejich „nejvyšším“. Byl nad nimi, ačkoli nebyl jeden z nich.

BOŽÍ SOUD

Nebúkadnesar sděluje Danielovi svůj sen. Hovoří o velkém stromu, který rostl, v jehož větvích měli hnízda různé ptáky, a pod nímž zvěř nacházela stín. Pak sestoupil z nebe svatý posel a řekl: „Skácejte strom!“ avšak pařez s kořeny měl být zachován. Král se Daniela zeptal: „Co to znamená?“

Podívejme se znovu do textu:

„Avšak pařez s kořeny ponechte v zemi, sevřený obručí z železa a bronzu, ve svěží zeleni pole; ať je skrácen nebeskou rosou a se zvěří ať se dělí o rostliny země. Jeho srdce ať je jiné, než je srdce lidské, ať je mu dáno srdce zvířecí, dokud nad ním neuplyne sedm let.“ (Da 4,12.13)

Tento sen stručně popisuje Boží soud nad Nebúkadnesar. Verš 14 pokračuje:

„V rozhodnutí nebeských poslů je rozsudek, výpovědi svatých je věc uzavřená. Z toho živí poznají, že Nejvyšší má moc nad lidským královstvím a komu chce, je dává; může nad ním ustanovit i nejnižšího z lidí.“ (Da 4,14)

Smysl snu je vyjádřen právě v tomto verši:

1. Strom podle tohoto verše (a podle pozdějšího Danielova výkladu) představuje Nebúkadnesara.
2. Skácení stromu znamená, že babylónský král Nebúkadnesar ztratí vládu. Bůh působil na tohoto krále 35 let a on nakonec řekl: Ne! Tak v době příznivé se Nebúkadnesar nenaučil důležité pravdě. Proto to Bůh zařídil tak, aby se král této pravdě musel učit v době nepříznivé. Bůh dovolil, aby na krále přišla strašná nemoc, kdy se král podobal zvířeti. Sedm let byl Nebúkadnesar mezi zvířaty a spolu s nimi jedl rostliny. Na čas byl zbavený plného zdraví, aby mohl přijmout důležitější pravdu, že...
3. Nejvyšší má moc nad lidským královstvím.

PROTOŽE MILUJE

Tato kapitola nám poskytuje důležité naučení. Bůh se něžně dotýká lidského srdce a láskyplně na ně působí. Bůh nás tolik miluje, že když ve své moudrosti a prozřetelnosti pozná, že můžeme být poučeni jen za nepříznivých okolností, tak je dopustí. A nyní někdo může namítnout: „Není tedy Bůh spíše krutý? So je projev lásky? Copak to je něco příjemného, když Nebúkadnesar ztratil své království a musel se potulovat se zvěří?“ Pomyslete na to poučení.

Bůh věděl, že v Nebúkadnesarově srdci mohutní pýcha. Existoval jen jeden způsob, jak mu pomoci, jak ho svést z cesty, které vede k věčnému zatracení. Bud „drastické“ řešení, nebo nekonečné zatracení. Proto Bůh učiní i něco drastického, aby Nebúkadnesar prohlédl. Pevně věřím, že každý z nás odpoví na působení Ducha svátého a nebude tak Boha vybízet, aby na nás dopustil nějakou nepříjemnou situaci. Jestliže bych stav svého srdce znal a jestliže bych odcházel od Boha, a On by ve své prozřetelnosti věděl, že mi pomůže

něco nepříjemného, pak bych chtěl, aby to učinil. Přáli byste si to také, nehledě na velikost problému.

Je možné, že dnes večer je tu s námi někdo, kdo prošel ve svém životě něčím nepříjemným, nějakou úzkostí nebo zármutkem. Zdálo se nám to, jako by se nám život hroutil. Pochopíte-li však, že vaše úzkost a zármutek byla Boží cesta jak vás přivést zpět k sobě, pak to bude pro vás velkým povzbuzením. Bůh nezpůsobuje pouze nepříjemnou situaci. Tak to činí satan, aby zmalomyslněl a zničil, ale také přichází, aby nás z ní přivedl k sobě. Tak tedy, čelíte-li nějaké nepříjemné situaci, dívejte se na ni z tohoto zorného úhlu. Bůh vás chce přivést k sobě.

Pokračujme. Jsem přesvědčen, že ve verších 15 a 16 je odkryt Danielův skutečný charakter"

„Tento sen jsem viděl já, král Nebúkadnesar, a ty, Beltšasare, mi řekni jeho výklad. Žádný z mudrců mého království mi nemohl výklad oznámit. Ty však jsi toho schopen, neboť v tobě je duch svatých bohů." Tu Daniel, který měl jméno Beltšasar, zůstal skoro hodinu strnulý a jeho myšlenky ho plnily hrůzou. Král mu řekl: „Beltšasare, snu ani výkladu se nehroz." Beltšasar odpověděl: „Můj pane, kéž by sen platil tvým nepřátelům a jeho výklad tvým protivníkům." (Da 4,15.16)

Jsem přesvědčen, že verš 16 patří mezi nejlepší ilustrace toho, jak vypadá skutečný křesťanský charakter, jak vypadá odpověď toho, který opravdově miluje Boha. Bůh dal Danielovi pochopit, že sen je namířen proti králi, že Nebúkadnesar opustí svůj trůn a bude se po sedm let potulovat jako divoké zvíře. Daniel mohl říci: „Jsem přesvědčen, králi, že i to bude k dobrému. Vyhýbal ses totiž během 35 let Božímu poučení. Byl jsi zatvrzelý a bojovný pohan. Když jsem na konci tříletého učebního údobí prokázal nebyvalou moudrost, měl jsi pochopit pošetilost pohanství. Když jsem vykládal tvůj sen, který jsi zapomněl, a později, když Šadrak, Měšak a Abed-nego byli vysvobozeni z ohnivě pece, znovu ses nepoučil."

Daniel přece mohl říci: „Jsi zatvrzelý pohan. Zničil jsi Jeruzalém a mne držíš 35 let v zajetí. Co člověk rozsívá, to také sklízí. Nyní přijmeš svoji spravedlivou odplatu."

Daniel takto nemluvil. Jednal s obdivuhodnou láskou. Když pochopil, že sen hovoří v neprospěch krále, byl tím dotčen a chtěl mu ulehčit. Když jednáme podobně, když milujeme ty, kteří jsou proti Bohu a proti nám, dosvědčujeme, že jsme skutečně obrácení.

Daniel nechtěl Nebúkadnesara zarmoutit, a proto se zdráhal sdělit mu sen. Ale nakonec mu ho řekl:

„Ten strom... jsi ty, králi, který jsi rostl a sílil. Tvá velikost rostla, až dosáhla k nebi, tvá vladařská moc až na konec země. Král viděl potom posla, a to svatého, jak sestupoval z nebe a nařizoval: „Skácejte strom a zničte jej, avšak pařez s kořeny ponechte v zemi sevřený obručí z železa a bronzu ve svěží zeleni pole, ať je skrápěn nebeskou rosou a ať má podíl s polní zvěří, dokud nad ním neuplyne sedm let.' Toto je výklad, králi: Je to rozhodnutí Nejvyššího, které dopadlo na krále, mého pána. Vyženou tě pryč od lidí a budeš bydlet s polní zvěří. Za pokrm ti dají rostliny jako dobytku a nechají tě skrápět nebeskou rosou. Tak nad tebou uplyne sedm let, dokud nepoznáš, že Nejvyšší má moc nad lidským královstvím a že je dává, komu chce." (Da 4,19-22)

„Králi", řekl Daniel, „ztratíš svůj trůn. Pak budeš mezi zvěří."

Existuje podivná nemoc, která se nazývá lykantropie. Když zalistujete v lékařském slovníku, zjistíte, že se jedná o přechodnou nemoc. Může trvat měsíc, tři měsíce, rok, pět let nebo i velmi krátký okamžik. Při této nemoci si člověk představuje, že je zvíře. Takováto osoba si myslí, že je třeba kočka, leze po čtyřech a mňouká. Při této nemoci postižený zanedbává svůj zevnějšek, nechává si dlouhé vlasy, vousy i nehty. Častokrát se také stává, že nemocný požaduje příslušnou zvířecí potravu.

A nyní se vrátíme k Nebúkadnesarovi. Na konci své budovatelské a restaurátorské činnosti je Nebúkadnesar pánem nejvelkolepějšího království. Je vojenským a politickým géníem. Jeho říše je střediskem světové vzdělanosti a kultury. Na kývnutí jeho prstu se dávají armády na pochod. Celý jeho život hovoří o prospěchu a úspěchu. A najednou přichází nemoc. Král je sedm let mezi zvěří. Dobře si všimněte, že Bůh Nebúkadnesarovi nezamlčel důležitou skutečnost. Je to podmínka, za které se navrátí zdraví.

PŘÍLEŽITOST

„Kéž se ti, králi, zalíbí má rada: Překonej své hříchy spravedlností a svá provinění milostí k strádajícím; snad ti bude prodloužen klid.“
(Da 4,24)

Bůh neřekl Nebúkadnesarovi, že je mu jedno, co se s ním stane. Bůh ho spíše varoval: „Jestliže se nepoučíš, přijde na tebe velmi nepříjemná věc.“

Bůh nás raději vyučuje za příjemných okolností. Činil by tak raději tehdy, když bychom byli zdraví, než kdybychom byli nemocní. Chce nás vyučovat raději v době štěstí než v čase zármutku. Sleduje to nejlepší pro všechno své stvoření. Jeho přední touhou je, aby každé jeho stvoření žilo šťastný, hodnotný, plný a radostný život. Existují ovšem naučení, která se dají pochopit jen v utrpení. Ví-li Bůh, že právě utrpení je naším nejlepším učitelem, pak dovolí, aby vstoupilo do našeho života. Příliš nás miluje, než aby se mohl nečinně dívat, jak lneme k hříchu, který je nám servírován jako sladké štěstí, ale který nás nakonec přivede k věčnému ztracení.

Přišel Boží soud na Nebúkadnesara ihned po jeho snu? Ne!

„Uplynulo dvanáct měsíců...“ (Da 4,26)

Bůh poskytl Nebúkadnesarovi dvanáct měsíců, jeden celý rok.

„Král se procházel po královském paláci v Babylónu a řekl: ‚Zdali není veliký tento Babylón, který jsem svou mocí a silou vybudoval jako královský dům ke slávě své důstojnosti?‘“ (Da 4,26.27)

Boží soud přišel, když se Nebúkadnesar procházel královskými zahradami a když si řekl: „Tento velký Babylón jsem postavil já!“

Písmo pokračuje:

„Ještě to slovo bylo v ústech krále, když se snesl hlas z nebe: „Tobě je to řečeno, králi Nebúkadnesare: Tvé království od tebe odešlo. Vyženou tě pryč od lidí a budeš bydlet s polní zvěří. Dají ti za pokrm rostliny jako dobytku. Tak nad tebou uplyne sedm let, dokud nepoznáš, že Nejvyšší má moc nad lidským královstvím a že je dává, komu chce.“ V tu hodinu se to slovo na Nebúkadnesarovi splnilo. Byl vyhnán pryč od lidí, pojídal rostliny jako dobytek, jeho tělo bylo skrápěno

nebeskou rosou, až mu narostly vlasy jako peří orlům a nehty jako drápy ptákům." (Da 4,28-30)

BŮH VLÁDNE

Jaký smysl měla tato dočasná nemoc? Proč bylo nutné, by se Nebúkadnesar choval a živil jako zvíře? Bůh si přál, aby Nebúkadnesar pochopil, kde je zdroj jeho síly a moci. Lidská království a vláda nad nimi není závislá na hrdinství, na vojenské síle nebo na schopnostech lidí. Nad lidskými královstvími panuje Nejvyšší. Jinými slovy, ten který vládce panuje proto, že Bůh mu dovoluje vládnout. To platí i o panovníkovi, který je zlý, „krvavý“ vládce. Hitler zavraždil 6 000 000 Židů. A přitom je Bůh stále na svém trůnu. Někdo může namítnout: „Copak Bůh dosadil Hitlera, aby sprovedil ze světa 6 000 000 Židů? V žádném případě nemůžeme takovýto závěr učinit. Bůh nesouhlasí s takovým způsobem vlády, i když dovoluje, aby takovýto člověk panoval. Způsob je satanský, to však neznamena, že by se Bohu svět vymknul z kontroly. Bůh je stále Nejvyšší a má moc nad lidskými královstvími. Bůh používá i lidskou zlobu, aby nakonec dovedl vše ke šťastnému konci.

Představte si Mistra, který tvoří gobelín. Neznalému oku se může zdát, že nejedna barevná nitka není správně na svém místě. Když ještě není práce skončená, mnohá barva se zdá být nevhodná a mnohá barevná skvrna na nesprávném místě. Přiznávám se, že je pro mne těžké vysvětlit plynové komory a 6 000 000 mrtvých Židů. Věřím však, že nakonec – v souboru celého dějinného obrazu – vše pochopíme v nových souvislostech. Ano, království tohoto světa nestojí na moci lidí. Bůh má konečné slovo. A to nám dává i dnes vědomí bezpečnosti a naděje.

ZMĚNĚNÝ KRÁL

Nakonec se dozvídáme, jak to vše dopadlo.

„Když uplynuly ty dny, pozdvihl jsem já, Nebúkadnesar, své oči k nebi a rozum se mi vrátil. Dobrořečil jsem Nejvyššímu a chválil jsem a velebil Věčně živého, neboť jeho vladařská moc je věčná, jeho království po všechna pokolení." (Da 4,31)

Trvalo to 35 let, než se podařilo Bohu získat Nebúkadnesara. Zjevil se mu v druhé a třetí kapitole, ale také v tom, co je popisovou ve čtvrté kapitole. Nakonec, když se mu vrátil rozum, prohlásil: „Pane, počínal jsem si troufale a bouřil jsem se proti tobě příliš dlouho. Pane, mohu odevzdat svůj život tobě?“ Nebúkadnesar odevzdal svůj život Bohu – plně se obrátil.

Jak předivný a trpělivý je Pán! Nikdy se nevzdává, nikdy nás nehází přes palubu. V druhé kapitole knihy Daniela ss Bun zjevuje jako ten, který jediný může předpovídat budoucnost. Ve třetí kapitole se představuje jako ten, který může osvobodit. Je pravým Spasitelem. V této kapitole vystupuje jako ten, který jediný řídí osudy národů, jako pravý skutečný Vládce.

Uvědomujete si, milí přátelé, že se Nebúkadnesar obrátil po 35 letech zatvřelosti a odmítání hlasu Ducha svátého? Jestliže Nebúkadnesar, ten pohanský král a monarcha, který byl vychován v pohanském domě, který vydal dekret smrti, který se skláněl před modlami, který se opíjel vínem a dopouštěl se nemorálnosti, se mohl obrátit, pak je to možné i v mém i a vašem případě.

Váš případ není beznadějný. Velmi často si satan přeje, abychom si mysleli, že náš případ je už neřešitelný; že není možné, abychom zakusili Boží spásitelnou milost. Jestliže Bůh pracoval s pohanským králem 35 let a jestliže se mu podařilo zasáhnout jeho srdce, jsem přesvědčen, že to může učinit i dnes pro mne i pro vás. Pněš večer, dříve než půjdete spát, poklekněte a modlete se: „Bože, děkuji ti, že ses se mnou nevzdal. Prosím tě, chci, abys mne změnil.“

Existuje jen jediný pramen bezpečí, jistoty a skutečného pokoje v životě: Bůh, který proměnil Nebúkadnesarův život, vás zve, abyste na něj s vírou pohlédli a svěřili mu své životy. Dovolte mu, aby mohl pro vás učinit to, co učinil pro Nebúkadnesara.